

Posudek diplomové práce

Mytologická inspirace v básních Lorenza de' Medici,

kteřou předložila Bc. Denisa Lukášová.

Ústav románských studií FFUK, červen 2015

Diplomová práce Bc. Denisy Lukášové je věnována jedné z nejzajímavějších osobností italského Quattrocenta. Lorenzo de' Medici byl nejen pozoruhodnou historickou osobností, výborným diplomatem a mecenášem umění, ale také svébytným básníkem, který se nejenom svojí tvorbou, ale i zájmem o italské volgare a jeho literární projevy, společně s několika dalšími osobnostmi zasloužil o návrat k italskému jazyku jako právoplatnému konkurentovi latiny.

Zanechal po sobě žánrově velice široké dílo, které zahrnuje nejen milostnou a náboženskou poezii, ale také několik skladeb inspirovaných lidovou, realistickou tradicí. Posledním okruhem, kterému se věnoval, byla poezie s mytologickou inspirací. A právě mytologická inspirace v tvorbě Lorenza de' Medici je tématem této diplomové práce.

Po krátkém úvodu autorka ve stručné, ale výstižné formě představila literární kontext Lorenzovy tvorby. Vhodně poukázala na všudypřítomný vliv třech velkých trecentistů, označovaných jako „tre corone“, a následně představila situaci literatury v první – „latinské“ a druhé – „italské“ polovině Quattrocenta. Následně je představena i biografie Lorenza Medicejského a v krátkosti je nahlédnuto také celé jeho literární dílo.

Jádrem diplomové práce je představení a rozbor čtyř Lorenzových prací, které byly ovlivněny humanistickou myšlenkou návratu k řecké a římské kultuře a jsou napsány na základě mytologické inspirace. Jedná se o tato díla: *Corinto*, *Furtum Veneris et Martis*, *Apollo e Pan* a *Ambra*.

Analýzy jednotlivých skladeb jsou precizní, autorka hledá (a také úspěšně nachází) Lorenzovu inspiraci u velkých antických spisovatelů, a představuje shodné nebo velice podobné pasáže mezi textem Lorenzovým a antickými autory, jako jsou Ovidius, Vergilius

nebo Theokritos. Tyto rozbory jsou účelné a autorka se jim věnuje v rozumné míře (výborný rozbor např. s. 23). Jednotlivé ukázky jsou také pečlivě přeloženy do češtiny.

V závěru se autorka zamýšlí nad poměrem a případnou problematičností inspirace v antických příbězích a Lorenzovy vlastní invence. Je zkonstatováno, že přestože se Lorenzo de' Medici ve velké míře inspiroval cizími díly, neubírá to na síle jeho vlastnímu uměleckému duchu. Osobně jsem přesvědčena, že právě schopnost absorbovat velké množství textů a následně vytvořit svébytné dílo je důvodem, proč je i pro současníka Lorenzovo dílo přínosné.

Autorka své bádání podkládá kvalitní sekundární literaturou. Některé texty, které jsou v této diplomové práci traktovány, jsou v dnešní době daleko méně rozšířené než jiná Lorenzova díla. Texty s mytologickou tematikou tvoří nezanedbatelnou část jeho literárního odkazu a v této práci byly představeny precizně, kultivovaně a autorka prokázala vhléd do této problematiky. Proto tuto diplomovou práci hodnotím známkou výborně.

16. 6. 2015

Mgr. Magdalena Žáčková